

Διδαχή

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ
Δελφών & Μιαούλη | Τ.2310 828 989 | www.inmetamorfoseos.gr

ΕΤΟΣ 5^ο | 9 Νοεμβρίου 2025 | Αρ. Φύλλου 255

Η «ΚΑΙΝΗ ΚΤΙΣΙΣ»

(ΓΑΛ. ΣΤ' 11 - 18)

Το αποστολικό ανάγνωσμα της σημερινής Κυριακής αποτελεί τον επίλογο της προς Γαλάτας επιστολής, τον οποίο για να δώσει έμφαση έγραψε ο ίδιος ο Απόστολος. Παύλος με μεγάλα και προφανώς άκομψα γράμματα: «Προσέξτε με πόσο μεγάλα γράμματα σας γράφω τώρα με το ίδιο μου το χέρι».

Το ανάγνωσμα μας είπε:

«Ἀδελφοί, Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετμημένοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶνται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται καὶ γὼ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνην ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ

Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν».

Το ανάγνωσμα εἶναι σε μετάφραση το ακόλουθο: «Προσέξτε με πόσο μεγάλα γράμματα σας γράφω τώρα με το ἴδιο μου το χέρι. Ὅσοι θέλουν ν' αποκτήσουν καλὴ φήμη στους ανθρώπους, αυτοὶ σας υποχρεώνουν να περιτέμνεστε με μόνον στόχο να μην καταδιώκονται ἀπὸ τους Ἰουδαίους ἐξαιτίας του σταυροῦ του Χριστοῦ. Ἄλλωστε οὔτε κι αυτοὶ που επιμένουν στην περιτομὴ τηροῦν το νόμο. Απλῶς θέλουν να περιτέμνεστε εσεῖς, για να καυχηθοῦν ὅτι σας κατάφεραν να το κάνετε. Ὅσο για μένα, δεν θέλω ἄλλη ἀφορμὴ για καύχησι ἐκτός ἀπὸ τον σταυρό του Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τον σταυρό που πάνω του ο κόσμος πέθανε για μένα κι ἐγὼ για τον κόσμο. Για ὅσους ἀνήκουν στον Ἰησοῦ Χριστό δεν ἔχει καμιὰ σημασία οὔτε το να κάνεις περιτομὴ οὔτε το να μην κάνεις, ἀλλὰ ὅλοι εἶναι νέα δημιουργήματα του Θεοῦ. Ὅσοι ακολουθοῦν αὐτὴ την ἀρχή, θα ἔχουν την εἰρήνη και το ἔλεος του Θεοῦ μαζί τους, αυτοὶ και ὅλος ο λαὸς του Θεοῦ. Στο ἐξῆς κανένας ας μὴ μου δημιουργεῖ προβλήματα. Ἀρκετὰ ἔχω πάθει για τον Ἰησοῦ, ὅπως δείχνουν τα σημάδια στο σῶμα μου. Ἡ χάρις του Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εὐχομαι να εἶναι μαζί σας, ἀδελφοί μου. Ἀμήν» (Γαλ. 6,11-18).

Ο Απ. Παῦλος δεν ἔγραφε ἰδιοχείρως τις ἐπιστολές του, ἀλλὰ συνήθως τις υπαγόρευε σε ἓνα συνεργάτη του, ὅπως μας ἀφίνει να το ἐννοήσουμε σε ὀρισμένα σημεῖα των ἐπιστολῶν και ἰδιαίτερα στην προς Ρωμαίους ὅπου ο γραφέας της ἐπιστολῆς, ο Τέρτιος, στέλνει χαιρετισμούς στην παραλήπτρια ἐκκλησία (Ρωμ.16,22: «Σας στέλνω χριστιανικούς χαιρετισμούς κι ἐγὼ ο Τέρτιος, που ἔγραψα την ἐπιστολή»). Φαίνεται ὅτι οἱ πολλές ταλαιπωρίες και κακουχίες του Αποστόλου του στερούσαν τὴ δυνατότητα να χαράσσει τα γράμματα στον πάπυρο. Τὶς κακουχίες του υπαινίσσεται σαφῶς

στον προτελευταίου στίχο του αναγνώσματος μας: «Στο εξής κανένας ας μη μου δημιουργεί προβλήματα. Αρκετά έχω πάθει για τον Ιησού, όπως δείχνουν τα σημάδια στο σώμα μου».

Οι άνθρωποι συνήθως καυχώνται για κάτι που έχουν ή πέτυχαν. Για τον Απ. Παύλο το μόνο καύχημά του αποτελεί ο Σταυρός του Χριστού, «σταυρός που πάνω του ο κόσμος πέθανε για μένα κι εγώ για τον κόσμο» (γι'αυτό άλλωστε και διαβάζεται η περικοπή αυτή της επιστολής την Κυριακή προ της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού).

Εκεί που επικεντρώνει ο Απόστολος την προσοχή του και βέβαια και την προσοχή των αναγνωστών στο τέλος της επιστολής είναι η νέα δημιουργία του Θεού, η «καινή κτίσις». Ανεξαρτήτως του τι ήταν κανείς πριν γνωρίσει την πίστη στον Χριστό, περιτμημένος Ιουδαίος (πράγμα για το οποίο προφανώς εκαυχάτο), ή απερίτμητος εθνικός (υποτιμώμενος γι'αυτό από τους Ιουδαίους), τώρα εκείνο που έχει ουσιαστική σημασία είναι το παρόν και το βάσει αυτού αναμενόμενο μέλλον.

Τα λόγια αυτά αναδεικνύουν τη μεγάλη ανθρωπολογική προσφορά του Χριστιανισμού στην ανθρωπότητα: τη δυνατότητα να μην εγκλωβιστεί κανείς στο θρησκευτικό του παρελθόν και γενικότερα στο προσωπικό του δυσάρεστο παρελθόν, αλλά να έχει την ευκαιρία μιας νέας αρχής, μιας νέας ζωής. Η σύγχρονή μας Ψυχολογία του βάθους ανέλυσε και έκανε γνωστή τη δύναμη του παρελθόντος, και μάλιστα του απωθημένου στα βάθη του ασυνειδήτου παρελθόντος, που επηρεάζει από εκεί και δυναστεύει τον άνθρωπο σε όλες τις τωρινές ενέργειες και σχέσεις του. Η ψυχανάλυση ελευθερώνει μεν τον άνθρωπο από τυχόν δυσάρεστες καταστάσεις του παρελθόντος – κι αυτό βέβαια είναι πολύ σημαντικό – αλλ' εκείνο που δίνει στον άνθρωπο τη δυνατότητα μιας καινούργιας ζωής, κατά τον Απ. Παύλο, είναι η πίστη στον Χριστό, ο οποίος διακηρύττει «Ιδού καινά ποιό πάντα» (Αποκ.21,5).

Ο ίδιος ο Παύλος είχε ένα παρελθόν ιουδαϊκού φανατισμού που τον οδηγούσε στην καταδίωξη των χριστιανών. Όταν όμως καθ'οδόν προς τη Δαμασκό άκουσε τη φωνή του Αναστημένου Χριστού να τον καλεί, συνειδητοποίησε το άσκοπο των ενεργειών του και δήλωσε αργότερα στους Φιλιππησίους: «Ξεχνώ αυτά που είναι πίσω μου και κάνω ό,τι μπορώ για να φτάσω αυτά που βρίσκονται μπροστά μου. Αγώνίζομαι να τερματίσω και προσβλέπω στο βραβείο της ουράνιας πρόσκλησης του Θεού δια του Ιησού Χριστού» (Φιλιπ. 3,14), δείχνοντας έτσι τη δύναμη της νέας πίστεως που τώρα κήρυττε. Όταν κάνει αναδρομή στο παρελθόν του και στο παρελθόν της ανθρωπότητας, δεν το κάνει για λόγους ιστορικούς αλλά για να υπογραμμίσει από ποια κατάσταση σώζει τον άνθρωπο η πίστη στον Χριστό. Η προοπτική του για τον άνθρωπο είναι αισιόδοξη και ελπιδοφόρα. Δεν είναι το παρελθόν της αμαρτίας και του θανάτου που τον ενδιαφέρει αλλά το μέλλον μιας νέας ζωής και τελικά το μέλλον της αναστάσεως.

Την Παύλεια αυτή αισιόδοξη διδασκαλία εφαρμόζοντας η Εκκλησία παρέχει στον κάθε άνθρωπο τη δυνατότητα μετάνοιας, δηλ. τη δυνατότητα να διαγράψει ένα δυναστευτικό παρελθόν του και να αρχίσει μια νέα ζωή χωρίς τα βαρίδια του κακού παρελθόντος. Κι αυτό δεν είναι γεγονός που συντελείται άπαξ αλλά είναι η δυνατότητα να αναθεωρήσει ο άνθρωπος οποιαδήποτε στιγμή της ζωής του την πορεία του και να στραφεί προς νέους ορίζοντες. Γιατί, καθώς γράφει ο ευαγγελιστής Ιωάννης: «Ο Θεός δεν έστειλε τον Υιό του στον κόσμο για να καταδικάσει τον κόσμο, αλλά για να σωθεί ο κόσμος δι' αυτού» (Ιωάν. 3,17) Αμήν.

I. K.

